Beatæ Memoriæ

VIRI MAGNI ET MAGNIFICI

DN. FRID: ZAMELII

Reipubl. Elbing. Cos. &c.

FLete nefas veſtrum ZAMELI flete Penates,
Veſtra columna ruit: Veſter amor periit.
Virgilius moriens arcanum credidit artis
ZAMELIO: huic famâ par fit; & occubuit.
Juſsit Apollo ſuæ Myſteria doctius artis
Promere: ZAMELIUS prodit & occubuit.
Siſtite ſed lacrumas: Nam qvi benè tranſigit ævum,
Non moritur. Vitam, qvi benè tranſit, habet.
Dignum laude Virum morier qvia Muſa vetabat,
Hinc ſua poſt vivet funera ZAMELIUS.

AD VIATOREM.

GRadum ſiſte precor, revolve mente
Politum, nitidum Virum ZAMELUM,
Clarum Philoſophum eruditione.
Doctum Philologum, integrum, probatum
Cinctum tempora Phœbi utrâq; lauru,
Inſignem, celebrem, optimum Poëtam,
Aeq; Diis ſuperis amatum & imis,
Aeq; Principibus Viris amatum &
Plebi, nec minus exteris amatum
Quam ſuis, Patriæ decusq; gentis.

Vivit,

Vivit, non obiit. Abi Viator
Cubent molliter ossa, comprecare.

Pet. Stegm: M. S.

FLebilibus vetuit qvondam se flere qverelis
Ennius, & tristes ingeminare modos.
Non credebat enim, lachrymas sua posse mereri
Funera, qvi volitet docta per ora Virûm.
Te qvoq;, *Magne Senex, Phœbi Sophiæq;*, ZAMELI,
Delicium, patrii lumen amorq; soli,
Velle supervacuis, hoc auræ lumine cassum,
Plangere lamentis, fas minùs esse reor,
Corpus abit, morbis fractum senioq; fatemur:
Iure suo grassans Atropos usa fuit:
Os silet, eloquii nuper gratissima sedes:
Divitis ingenii Dextra ministra, riget:
Ivimus exequias: qvicquid mortale tenebas,
Sarcophagus parvo jam capit omne sinu:
Sed meliore tamen post funera parte superstes,
Aurea laurigerum fers super astra caput.
Per mare, per terras, qvà se Virtutis & Artis
Pandit iter, latè didita fama volat.
Pectoris illa tui Monumenta perennia, prisco
Pyramidum longè nobiliora situ,

Ver-

Verſantur cupidè doctis, laudantur, amantur:
Nil his tempus edax, nil Libitina nocet.
Vos ô tàm celebri Soboles prognata Parente,
Cum dulci fratrum, Tu Gotofrede, Pari,
Tendite, quà Genitor præit: & veſtigia qvondam
Diſcite non ſegni calce paterna ſequi.
At tu, qvam tanti Virtus illuſtrat Alumni,
Elbinga, ô Pruſſi gemma venuſta ſoli,
Sis memor, &, qvamvis noſtræ nil laudis egenti,
In Tumulo ſculpi talia fortè jube:
Hìc ſacri Cineres ſervantur & Oſſa ZAMELI,
Qvo felix nuper Conſule mater eram.
Ut Verona minor me ſit, ne Mantua major
Audiat, hoc Civi debeo grata meo.

Fautoris ſui, dum vivebat, propenſiſſimi,
Exiguum ſummi honoris & amoris Monumentum P.

Joh. Petr. Titius.